

Galambtenyésztők Magyarországon

Szívélyes vendégszeretet érdekes bepillantást enged díszgalambok előretörőben terjednek a pomerániai begyes galambok

Magyarország 93.000 km² területű közép-európai ország kb. 10 millió lakossal. Számos ország veszi körül: Ausztria, Szlovákia, Ukrajna, Románia, Szerbia, Horvátország és Szlovénia.

A II. Világháború után az ország látogathatóság szempontjából kivételes szerepet játszott a (valamikor) keleti tömbben. Magyarországon testesült meg a legnyugatabbi keleti állam képe, egy sziget, melyet senki nem tudott teljes egészében meghódítani. 2004 májusa óta Magyarország az Európai Unióhoz tartozik.

Magyarország hagyományos galambtenyésztő ország. A Magyar Galamb- és Kisállattenyésztők Szövetségét 1882-ben alapították. A tevékenység motorja máig a galambtenyésztés. 1958-tól újjászervezték a Magyar Galambszövetséget, miközben a reptetés (Budapesti és Szegedi keringő) népszerűsége jelentősen növekedett. A szövetség célul tűzte ki, hogy minden nemzeti galambfajtát

Kővágó László (középen) takaros pécsi tenyésztelepén : Ambrus Zoltán (balra) és az osztrák Adalbert Hetfleisch, aki az egész utazás során tolmácsként működött közre

megőrizzen és elterjesszen Európában. Magyarország

csodálatos fajtákat hozott létre. Gondoljunk csak a számos keringő fajtára (budapesti rövidcsőrű, kőrösi keringő, komáromi bukó, félegyházi, egri, bácskai, szolnoki keringőre, a székesfehérvári bukóra, a debreceni pergőre), a magyar óriásgalambokra, az óriás begyes galambokra és az utóbbi időben a díszgalambokra.

Az osztrák-magyar

„galambnagykövet”, Adalbert Hetfleisch (Zuberbach, Ausztria) meghívásának eleget téve, akit 2008-ban a dortmundi VTD kiállításon ismertem meg, és a Geflügelzeitung 2009/13. számában (14. oldal) bemutatam, 2009 áprilisában kihasználtam a lehetőséget, hogy vele aki sofőrként és tolmácsként is közreműködött -, galambász kirándulást tegyek Magyarországra.

Jellegzetes vidéki galamból: pomerániai begyesek, kínai galambok és keletporosz bukók Kovács Sándornál

Kővágó László luxuskategóriájú telepe pomerániai begyeseknek, norwich begyeseknek és magyar díszpostáknak ad otthont

Jellegzetes fej: 1,0 magyar díszposta Jaksa János nagydorogi állományából

Adalbert Hetfleisch beszél magyarul, számtalan barátja van az országban és gyakran vendégeskedik ott.

Szombathelytől délre kezdtük meg utunkat és Magyarországot délnyugati része, Pécs felé vettük az irányt. Pécs 160.000 lakosú város a horvát határ közelében.

Közbevetőleg el kell mondani, hogy a vendégszeretet nagyon nagy jelentőséggel bír Magyarországon. Mindenhol kedvesen fogadnak, és bőségesen megvendégelnek. Ennek is hagyománya van.

Az első állomásunk Sorokpolány, egy kis település nem messze az osztrák határtól. Itt lakik Kovács Sándor, aki hosszú évek óta foglalkozik begyes galambok tenyésztésével, és már Dortmundban is kiállított. Pécsi kiállításokon a fehér pomerániai begyes galambjaival számos díjat szerzett. Vidéki szokás szerint a galambjai egyszerű, nyitott elejű ólban vannak elhelyezve. Az ólat nem takarítja naponta. A régi,

Pomerániai begyesek, keletporosz bukók és kínai galambok Kovács Sándornál Sorokpolányban

Németh László Sorokpolányból fekete magyar óriás begyesek és pomerániai begyesek csúcstenyésztője

száraz trágya, szivacsként működik, és nem engedi feljönni a talajnedvességet. Sándor galambjai nagyon élénk benyomást keltettek bőséges az utánpótlás a fészkekben. A fehér és sárgafakó szív hátú pomerániai begyes galambok mellett láttunk néhány keletporosz bukót és kínai galambokat vörösben és sárgában.

Az 55 éves Kovács Sándor Romániából származik és nagyon tehetséges fafaragó, ahogy a rusztikus műhelyére vetett pillantás elárulta. A két ott álló, majdnem kész begyes galamb szobor (ld. fotó) megrendelésre készült és egy görög tenyésztő veszi meg őket, aki Adalbert Hetfleisch közvetítésével néhány héttel korábban galambokat is vásárolt Sándortól.

Csupán néhány száz méterre lakik Sándortól Németh László (57), a fekete magyar óriás begyes egyik legjobb tenyésztője. Emellett vörös és sárgafakó pomerániai begyesek népesítik be a ketreceit kicsi, alacsony,

Kovács Sándor sorokpolányi tenyésztő fafaragással is foglalkozik, itt egy pomerániai és ónémet begyes szobrával, melyet a művész előzetes megrendelés alapján egy görög galambtenyésztőnek készít

Ezzel etet a nagydorogi Jaksa János

A pécsi Kővágó László pomerániai begyeseket, norwich begyeseket és magyar díszpostákat tenyészt

Élénkek és szépen fejlődnek: Magyar díszposták Jaksa Jánosnál

nagyon egyszerűen berendezett ólak, de szárazak, világosak és jól szellőztetettek.

A magyar díszposta specialistája a nagydorogi Jaksa János (60). Öt évvel ezelőtt arra ösztönözte Adalbert Hetfleisch, hogy ő is tenéssze ezt a fiatal nemzeti fajtát, és lépjen be a fajtaklubba. Saját állítása szerint Jaksa János a magyar díszpostáknak él és fáradhatatlanul dolgozik az elterjesztésükön.

Jaksa János jó érzékel megáldott tenyésztő, nyugodt, odafigyelő, kifinomult, magas szinten képzett. Így ő is közreműködött a magyar díszposta sztenderdjének véglegesítésében, mely az

ország délkeleti részéről (Gyula és Orosháza) származik. Az összbenyomás élénk, izmos, emelten hordott mell, magasság 27-30 cm, hossz 37-40 cm. A széles és

ék alakú fej minden irányban enyhén hajlik, a rövid lábtollazat oldalt elfordul. Az élénk, könnyen tenyészthető fajta minden ismert postagalambszínből fellelhető. A gyakorlatban a fantázia nem ismer határt, ami még vonzóbbá teszi ennek az alakgalambnak a tartását.

A magyar díszposta mellett Jaksa János amerikai óriáspostákat is tenyészt figyelemre méltó minőségben. Erős, rövid és széles galambokat láttunk vízszintes tartással és finoman hajlított fejformával. Mindenhol gyönyörűen fejlett fiókák láthatók. A fészkek nagyon kicsik és szorosan egymás mellett helyezkednek el. Ennek ellenére nyugalom uralkodott az ólban. Ennek oka, hogy mindkét fajta nagyon békés és egyik tenyészállat sem támadó természetű.

Németországban és Ausztriában is jól ismert a

Idill Ambrus Zoltánnál: Jancsi kandúr „őrzi” a galambokat

Magyar óriás begyes: Ambrus Zoltán kedvenc tojója, mely számos díjat nyert

pécsi begyes specialista, Ambrus Zoltán (ld. e kiadás címlapján). Adalbert Hetfleisch legjobb barátai közé tartozik, tagja az RTZV Rote Erde-nek és sok nagy európai kiállításon szerepelt kiállítóként és bírálóként. Az 50 éves Zoltán írd és mond 25 féle begyes fajtát tenyészt. A hangsúly a fekete, tigrisarka és magyar óriás begyeseken, fonákszárnyú begyeseken,

Windisch József Vaskeresztesről csak nyugdíjasként talált rá a galambtenyésztésre és sok örömet lel a kék-fehér pikkelyes hiúzgalambokban.

valamint a pomerániai begyeseken van. Emellett hesseni, elster, steiger és angol begyesekek, valamint törpebegyesekek, brünni begyesekek és számos spanyol begyes tobzódik a galambházban, mely egy hatalmas kerti lugashoz hasonlít.

A tágas madárházak megjelenése nagyon mutató. A galambok nagy köveket, bokrokat, fákat, állványokat, sőt még egy régi szőlőprést is használhatnak árnyékvetőként vagy pihenőhelyként. Idilli helyzet, de nem csak a galamboknak: Jancsi kandúr is a galambházban él, őrzi „lakótársait”.

Ritkaság: mozaik rajzolat magyar díszpostánál
Jaksa János tenyészetéből

Magyarország legszebb és legdrágább tenyészlétesítményeinek egyikét csodálhattuk meg Kővágó Lászlónál Pécsen. Tiszta luxus! A nagy telek egy déli fekvésű hegyoldalon található, kilátással Pécsre. A számos ol külső falai terméskőből készültek, a szétszórtan fekvő épületek

A nagydorogi Jaksa János szorgalmazta a Magyar díszposta Fajtaklub alapítását és e magyar nemzeti fajta mellett amerikai óriáspostákat tenyészt sok színváltozatban.

Jaksa Jánosnál: magyar díszposták és amerikai óriásposták

Érkezésünk után nem sokkal teljes büszkeséggel mutatta be Dénes pomerániai begyeseit kék kovácsolt, szíves és fehér színben fekete farokkal, melyek Magyarországon is nagyon ritkák. Dénes tíz éves kora óta foglalkozik galambokkal, és egyszer már Dortmundban is kiállított. A Bartos család nagyon örült látogatásunknak.

Első osztályú pávagalambokat találtunk Tüske Józsefnél (50) Zalalövön. Öt évvel ezelőtt a magyar országos kiállításon győzte meg arról Adalbert Hetfleisch, hogy kezdje el a fehér, vörös, sárgafakó és szíves pomerániai begyes galambok tenyésztését. Időközben József kitűnő eredményeket ért el több kiállításon. Galamb-bolond és szenvedélyét feleségével, Brigittával is megosztja.

Windisch József (60) Vaskeresztesről jó példa arra, hogy az aktív galambtenyésztést viszonylag későn is el lehet kezdeni. Ő nyugdíjba vonulása után keresett új feladatot magának. Adalbert Hetfleisch világhíressége

Bartos Dénes Séről: a fehér, kék kovácsolt, fekete farkú szíves hátú pomerániai begyesek specialistája

tette számára, ez a galambászat kell, hogy legyen. Így hiúsgalambokkal foglalkozik, melyeket a sikeres tenyésztőtől és bíráló előjárótól, Karl Häringtől kapott Ausztriából. Józsi barátunk nagyszerű borász, aki különösen jó vörösborokat készít. Sok üvegnyit ittak meg már Németországban is belőle. Szép utazás volt. Köszönet illeti magyar tenyésztő barátainkat a vendégismeretért és Adalbert Hetfleischt, aki lehetővé tette ezt az érdekes betekintést. Dr. Uwe Oehm

fordítás:
Böndörné Jaksa Judit

A zalalövői Tüske József öt éve foglalkozik pomerániai begyeseivel vörös ill. sárgafakó szíves hátú és fehér színben; a felesége, Brigitta is szívesen foglalkozik a galambokkal

közötti utak igényesen ki vannak kövezve. Ápolat gye és

nagyon ízléses növényzet egészíti ki a lenyűgöző összképet.

Kővágó László (58) pomerániai begyeseket tenyészt minden színváltozatban. A norwich begyesek is első osztályúan képviseltetik magukat. Emellett magyar díszpostákat láthattunk, ugyancsak sok színben. Mindegyik madár nagyon ápolat élénk galamb benyomását keltette. László jól beszél németül, mivel megtanult a feleségétől, aki némettanárnő.

Bartos Dénest (58) Séről már 2009-ben megismertem, a nürnbergi Német Galambmúzeumban tartott Nemzetközi Galambtenyésztő Találkozóán. Ő az egyik legjobb vörös és sárga debreceni pergő tenyésztő, aki már számos állatot adott el Ausztriába és Németországba.

Magyar díszposták Kővágó Lászlónál Pécsen